

Gaden, det er det hele. Hjemme maa Manden drikke saa meget, han vil. Der er kun den Forskel, at naar han kommer ind og køber saa meget, han kan slæbe hjem, lad os sige et Anker, maa han faa det, men sidder han paa en Beværtning op spiser et Par Stykker Smørrebrød som andre ordentlige Mennesker, og han vil have en Snaps, siger Værten: Nej, det er en Forbrydelse. Naar man nu ved, at de, der her er Tale om, ere Mennesker med Hang til Spiritus, maa det være klart, at man ved dette fremmer Hjemmedrikkeriet, som er det mest demoraliserende Drikkeri, det skjulte Drikkeri, ved at man giver ham Lov til at drikke, saa meget han vil, blot han ikke offentlig drikker sig fuld. Nu kan saadant et Skrog, som sidder hjemme og beruser sig, ikke altid være Herre over, om han kommer op paa Gaden. Det er maaske Kammerater, der faa ham derop, og saa skal han have Fængsel paa sædvanlig Fangekost eller Tvangsarbejde. En saadan Bestemmelse kan jeg ikke stemme for, og det glæder mig, at Afholdsfolkene have taget Afstand fra dette.

Der er endelig et Punkt — jeg skal fatte mig i Korthed, da Tiden er saa langt fremrykket —, som jeg vil nævne. Det er Forbindelsen, der her indføres mellem almindelig Fangekost og Tvangsarbejde. Jeg har ikke det mindste imod, at man tvinger Folk til at arbejde, naar de ere arbejdsdygtige, for det er ved Arbejde, de skulle ernære sig, og dovne Personer sympatiserer jeg ikke med, men at man samtidig giver Fængsel paa almindelig Fangekost, det er mærkværdigt. Simpelt Fængsel bestaar i Berøvelse af Friheden, Indespærring, men hvis man har Penge — helst ikke store Penge, helst smaa Penge —, kan man stikke en Femøre eller Tiøre ud og købe et Tillæg til Kosten hos Arrestforvareren. Man faar da en Forplejning, der er bedre en den, man ellers vilde have faaet. Men ved Fængsel paa sædvanlig Fangekost skal den fængslede holde sig til almindelig Fangekost og ikke andet. Denne Kost er, om ikke just Sultekost, saa dog noget i den Retning. Giver man nu en Mand det og samtidig paa-lægger ham Arbejdstvang, maaske haardt Arbejde, gør man et Skridt, man maaske ikke burde gøre. Lad kun Folk arbejde, men de skulle have ordentligt at spise og drikke, hvorved de kunne holde Kræfterne vedlige. Resultatet af dette Forhold vil for mange Mennesker blive, at de komme ud af Arresten som svækkede og usle In-

divider. Men det, man skulde have ud af dem, var netop arbejdskraftige Folk og ikke arbejdsdygtige Personer. Følger man denne Vej, faar man kun Svæklunge, hvis Helbred er ødelagt, maaske man har bragt dem en saadan Maasvækkelse, at de ikke have mange Aar tilbage at leve i. En saadan barbarisk Straf kan jeg ikke være med til og stemmer derfor imod Lovforslaget.

Uagtet jeg har gjort denne Afstikker, vil jeg bede ærede Medlemmer ikke glemme, hvad jeg har sagt om Prygl, og Oplysningerne om, at det Grundlag, det foreliggende Forslag hviler paa, er ganske forkert. Der er ingen Grund til at indføre Prygl. Der er en stigende Retssikkerhed i København, saa naar Justitsministeren og de ærede Forslagsstillere ville sætte den Plet paa København, at det er en Bølleby — hvad der kan komme til at gøre den Skade i mange Henseender, bl. a. være til Skade for Københavns gode Ære og Rygte i Udlandet —, vil jeg i Modsætning dertil hævde, at København fortjener ikke det Stempel, thi det er en By, hvor Retsforholdene blive bedre og bedre. Retssikkerheden kan kun forværres, hvis man gaar hen og laver noget saadant, som her foreslaas. Ved at indføre Prygl kunne vi kun forværre Tilstanden, og jeg vil derfor anmode ærede Medlemmer om at stemme imod Lovforslaget, naar det foreligger til endelig Vedtagelse.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Anton Jensen: Det er kun en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe), jeg vil tillade mig at gøre. Jeg er, kan jeg gerne sige, enig i næsten alle de almindelige Betragtninger, som det ærede Medlem i disse to sidste Møder er fremkommen med her i Salen angaaende Opdragelse og øvrige sociale Forhold. Jeg kan for saa vidt gerne skrive under paa det altsammen, særlig paa, hvad han nu for nylig sagde om Børn og Opdragelse. Naar jeg tillod mig at afbryde det ærede Medlem, var det, fordi det var mig paa-faldende at lægge Mærke til, at han, som ellers er en saa dygtig og rutineret Taler, kan i den Grad gaa op i sit Emne og blive i den Grad optaget deraf, at han glemmer Lovforslagets Indhold. At han gjorde det, attesterede han derved, at han